

УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ
ПОЛІТИКИ

Леонід Віткін

НОВІ ВИМОГИ

ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ

ЕКСПОРТЕРІВ

В контексті змін європейського законодавства щодо ринкового нагляду та оцінки відповідності

© 2021, ГО «Український центр європейської політики»

Рецензія:

Олександра Булана

кандидатка економічних наук, аналітикиня ГО «УЦЄП»

Дослідження

НОВІ ВИМОГИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ЕКСПОРТЕРІВ В КОНТЕКСТІ ЗМІН ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО РИНКОВОГО НАГЛЯДУ ТА ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

Леонід Віткін

доктор технічних наук, професор, експерт з питань
технічних бар'єрів у торгівлі.

Літературна корекція:

Катерина Потапенко, незалежна експертка

Дизайн та верстка:

Олександр Іванов, незалежний експерт

Дослідження було здійснено Українським центром європейської політики за підтримки уряду Швеції, Міністерства закордонних справ та Шведського Центру розвитку міжнародного співробітництва. Інформація та точки зору, висловлені в роботі, належать лише авторам та не обов'язково відповідають точці зору уряду Швеції, Міністерства закордонних справ та Шведського Центру розвитку міжнародного співробітництва. Помилки в роботі є відповідальністю лише автора. Усі частини роботи захищені авторським правом.

ЗМІСТ

ВСТУП

4

ОГЛЯД ЗАКОНОДАВСТВА ЄС У
СФЕРІ РИНКОВОГО НАГЛЯДУ

6

НОВІ ВИКЛИКИ ДЛЯ ЕКСПОРТЕРІВ

8

ВИСНОВКИ

13

РЕКОМЕНДАЦІЇ

14

ВСТУП

Для допуску на ринок ЄС товари повинні відповідати встановленим вимогам щодо якості та безпечності. Уповноважені органи ЄС контролюють дотримання таких вимог шляхом вжиття заходів ринкового нагляду. Угода про асоціацію з ЄС передбачає гармонізацію Україною національного законодавства у сфері ринкового нагляду з нормами ЄС.

Розвиток міжнародної торгівлі та, зокрема, електронної комерції, а також певні недоліки, виявлені в рамках моніторингу функціонування системи ринкового нагляду Європейського Союзу, змусили європейських законотворців переглянути існуючі правила ринкового нагляду. Наприклад, наявна система контролю не давала можливості для державних органів нагляду перевіряти відповідність та безпечність товарів, які замовляють онлайн і пересилають поштою.

Крім того, була оприлюднена негативна статистика щодо наявності на внутрішньому ринку ЄС певної частки промислових товарів, які не відповідали гармонізованому законодавству Співтовариства, і, на думку Європейської Комісії, ця частка мала тенденцію до зростання. Загалом у період 2008-2014 років річна вартість гармонізованої промислової продукції становила понад 2400 мільярдів євро, що становить 69% загальної вартості виробничої продукції на єдиному ринку.

У період 2010-2013 років держави-члени повідомляли, що регулярні інспекції виявили невідповідність законодавству ЄС 32% перевірених іграшок, 47% будівельних виробів та 58% електромагнітного та радіообладнання.

Цілеспрямовані спільні перевірки, які здійснювалися кількома національними органами нагляду за ринком, виявили суттєву або технічну невідповідність у 46% перевірених іграшок, 68% мобільних телефонів та 77% світлодіодного обладнання.

До того ж протягом 2014-2016 років держави-члени щороку подавали понад 2100 повідомлень про небезпечні продукти до Європейської системи оперативного сповіщення про небезпечні непродовольчі товари (RAPEX).

Водночас рівні контролю на кордоні ЄС і ринкового нагляду в різних державах-членах ЄС повинні бути, якщо не однаковими, то співставними.

Виявилося, що в окремих державах-членах ЄС ці рівні суттєво відрізнялися та створювали слабкі ланки доступу небезпечної продукції на внутрішній ринок ЄС.

Основними виявленими недоліками були недостатня координація і співпраця між органами нагляду за ринком і митними органами, недостатня уніфікованість і недостатній рівень контролю та нагляду держав-членів ЄС, а також недостатній рівень використання сучасних інформаційних технологій.

Як наслідок, існуюча структура нагляду за ринком не забезпечувала очікуваного підвищення безпеки для споживачів і створення рівних умов для бізнесу. Щоб виправити ситуацію, у 2017 році Комісія запропонувала посилити правила нагляду за ринком непродовольчих товарів, що підпадають під дію гармонізованого законодавства ЄС.

При цьому базовий принцип європейського ринку залишився незмінним, а саме, забезпечення вільного переміщення товарів, які не будуть становити загрози для здоров'я та безпеки громадян, навколишнього середовища та суспільних інтересів.

З метою актуалізації правил ринкового нагляду, у 2019 році в ЄС було затверджено новий Регламент (ЄС) № 2019/1020 про нагляд за ринком та відповідність продукції (Регламент про нагляд за ринком)¹, який оновив вимоги до продукції, що продається на ринку ЄС. Ухвалення Регламенту спрямовано на:

- посилення спроможності ЄС щодо розміщення на ринку лише безпечної продукції, яка відповідає нормативним вимогам;

¹) [Regulation \(EU\) 2019/1020 of the European Parliament and of the Council of 20 June 2019 on market surveillance and compliance of products and amending Directive 2004/42/EC and Regulations \(EC\) 765/2008 and \(EU\) 305/2011.](#)

- регулювання порядку виведення з ринку небезпечної продукції;
- забезпечення більш суворого дотримання правил ЄС з метою підвищення довіри споживачів до товарів, які розміщуються на європейському ринку;
- забезпечення рівних правил для добросовісної конкуренції операторів ринку.

Новий Регламент про нагляд за ринком є частиною "Товарного пакету", який також включає Регламент (ЄС) № 2019/515 про взаємне визнання товарів, які законно продаються в іншій державі-члені², прийнятий 19 березня 2019 року, що замінив собою Регламент (ЄС) № 764/2008.

Регламент про нагляд за ринком спрямований на вдосконалення контролю відповідності товарів під час транскордонної торгівлі шляхом:

- встановлення правил та процедур для економічних операторів;
- посилення ринкового нагляду за продуктами, на які поширюється гармонізоване законодавство ЄС;
- забезпечення системи контролю на кордоні ЄС.

Положення нового Регламенту, пов'язані з міжнародним співробітництвом, набули чинності 1 січня цього року. А повністю Регламент почне діяти з 16 липня 2021 року.

Українські експортери, що мають намір вийти на європейський ринок, повинні розуміти вимоги, які висуватимуться до їхніх товарів, наприклад, щодо маркування, етикетування, документального підтвердження відповідності. Також їм необхідно усвідомлювати заходи, які органи ЄС вживатимуть для контролю дотримання цих вимог на практиці. Для тих експортерів, що вже працюють з європейськими покупцями, також доцільно проаналізувати, як нові правила ЄС можуть вплинути на їхній поточний бізнес.

Це дослідження ставить за мету розкрити основні зміни та ризики, з якими можуть зіштовхнутися українські експортери після набуття чинності нових правил ринкового нагляду у ЄС.

² [Regulation \(EU\) 2019/515 of the European Parliament and of the Council of 19 March 2019 on the mutual recognition of goods lawfully marketed in another Member State and repealing Regulation \(EC\) 764/2008](#) (Text with EEA relevans)

ОГЛЯД ЗАКОНОДАВСТВА ЄС У СФЕРІ РИНКОВОГО НАГЛЯДУ

Ще у 80-х роках минулого століття ЄС побудував 2-рівневу систему технічного регулювання, яка ґрунтується на новому підході (стандартизації) та глобальному підході (оцінці відповідності).

Ця система спрямована на забезпечення вільного переміщення товарів всередині ЄС, недопущення бар'єрів у торгівлі, взаємне визнання та технічну гармонізацію. На основі зазначених принципів і підходів було прийнято понад 20 директив ЄС, які встановлюють вимоги до окремих видів промислової продукції, а також процедури з оцінювання відповідності товарів залежно від рівня їхнього ризику для життя і здоров'я людей.

Рамковим нормативним актом у сфері ринкового нагляду є Регламент № 765/2008¹, який встановлює єдині засади функціонування ринкового нагляду в Європі. Даний Регламент є чинним і сьогодні.

До тих видів продукції, щодо яких спеціальне регулювання на рівні ЄС відсутнє, висувається єдина вимога щодо їхньої безпечності. Це закріплено у Директиві ЄС № 2001/95/ЄС² від 03.12.2001 щодо загальної безпечності продукції. Ця Директива доповнює Директиви нового та глобального підходів у частині вжиття заходів ринкового нагляду до того, як це питання було врегульовано згаданим вище Регламентом ЄС № 765/2008. Цією Директивою також передбачено функціонування системи оперативного обміну інформацією стосовно продукції, яка становить серйозний ризик (RAPEX).

На даний момент основними документами, що регулюють ринковий нагляд в ЄС, є:

- Регламент 765/2008 Європейського Парламенту та Ради про правила акредитації та ринкового нагляду при реалізації продукції;

- Рішення 768/2008³ Європейського Парламенту та Ради про основні правові умови допуску продукції на ринок;
- Регламент (ЄС) 2019/1020 про нагляд за ринком і відповідність продукції (окремі положення).

Регламент № 765/2008/ЄС є основним документом з ринкового нагляду (Глава III зазначеного Регламенту «Рамки Співтовариства для ринкового нагляду і контролю продуктів, що надходять на ринок Співтовариства»), який діятиме до 16 липня 2021 року.

Цей Регламент містить вимоги для здійснення та організації ринкового нагляду з боку органів ЄС. Регламент також зобов'язує країни ЄС запровадити відповідні процедури у сферах:

- реагування на скарги споживачів;
- моніторингу нещасних випадків, пов'язаних з продукцією;
- перевірки виконання коригуючих дій;
- контролю за науковими та технічними знаннями стосовно питань безпеки;
- створення інформаційних систем ринкового нагляду і оперативного оповіщення про небезпечні продукти та обміну інформацією і досвідом між державами-членами.

Регламент визначає заходи ринкового нагляду, які мають бути вжиті наглядовими органами. До них належать:

- організація довільних та вибіркового перевірок;

1) [REGULATION \(EC\) 765/2008 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 9 July 2008](#) setting out the requirements for accreditation and market surveillance relating to the marketing of products and repealing Regulation (EEC) 339/93

2) [DIRECTIVE 2001/95/EC OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 3 December 2001](#) on general product safety

3) [DECISION 768/2008/EC OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 9 July 2008](#) on a common framework for the marketing of products, and repealing Council Decision 93/465/EEC

- витребування від виробника документації, що дає змогу перевірити відповідність продукції;
- у випадках, де це є виправданим, відвідування виробника, взяття зразків для випробувань, а також знищення продукції, яка становить серйозний ризик, у виняткових випадках.

Крім того, Регламент № 765/2008/ЄС визначає загальні принципи та вимоги щодо застосування маркування «CE» для цілей підтвердження відповідності.

У цілому цей Регламент заклав основи створення ринкового нагляду в ЄС. Його норми були правильними і відповідали тогочасним потребам європейської економіки і споживачів.

Новий Регламент 2019/1020 видаляє і замінює статті 15–29 Регламенту (ЄС) № 765/2008 (щодо акредитації та нагляду за ринком в частині ринкового нагляду) і вносить правки до Директиви № 2004/42/ЄС і Регламенту (ЄС) № 305/2011. Рамкові підходи до ринкового нагляду, закладені в Регламенті 765/2008, не втратили свою актуальність і перенесені до Регламенту 2019/1020 у більш розширеній і деталізованій редакції. Водночас новий Регламент спрямований на побудову цілісної однорідної системи ринкового нагляду ЄС, позбавленої фрагментарності, і такої, що враховує розвиток сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та інтернет-торгівлі. Метою нової законодавчої ініціативи є посилення нагляду за ринком всередині ЄС і на зовнішніх кордонах. Регламент охоплює як цифрові, так і традиційні ланцюги поставок.

Регламент № 2019/1020 застосовується до продуктів, на які поширюється гармонізоване законодавство ЄС. Перелік актів гармонізованого законодавства міститься у Додатку I до цього Регламенту і наведено у Додатку до даного звіту.

Загалом норми Регламенту № 2019/1020 встановлюють більш жорсткі і конкретизовані вимоги до процедур контролю, нагляду та підтвердження відповідності товарів, а також прав і обов'язків органів ринкового нагляду, митного контролю, економічних операторів, держав-членів ЄС, Європейської Комісії тощо. Очікується, що застосування Регламенту зміцнить структуру нагляду за ринком, а це призведе до скорочення кількості невідповідних продуктів на ринку ЄС.

Регламентом передбачено:

- створення об'єднаної мережі відповідності продукції для координації і здійснення спільної діяльності щодо забезпечення дотримання гармонізованого законодавства;
- створення і фінансування мережі випробувальних центрів продукції, що підпадає під дію Регламенту;
- створення механізму надання запитів про взаємну допомогу між органами нагляду за ринком в різних державах-членах і можливості передачі доказів і рішень щодо забезпечення дотримання гармонізованого законодавства;
- відшкодування витрат на контроль у разі виявлення продукції, яка не відповідає гармонізованому законодавству;
- встановлення державами-членами ЄС правил щодо застосування ефективних, пропорційних та стримуючих штрафів щодо порушників вимог цього Регламенту.
- створення адміністративних координаційних груп із розроблення методів ефективного нагляду і контролю щодо інструментів законодавства ЄС, наведених у Додатку до цього Регламенту.

Водночас для українських експортерів є перспектива отримання спрощеного доступу до ринку ЄС після укладання Угоди про оцінку відповідності та прийнятності промислових товарів (Угода АСАА) між Україною та ЄС⁴.

Можливість укладення Угоди АСАА прямо передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС. У секторах промисловості, на які поширюється Угода АСАА, торгівля між Україною та ЄС буде відбуватись на тих самих умовах, що й всередині ЄС (документи та процедури відповідності будуть взаємно визнаватися).

На першому етапі пріоритетними секторами промислової продукції для Угоди АСАА визначено низьковольтне електричне обладнання, електромагнітну сумісність обладнання, безпеку машин. Передбачається, що зрештою дія АСАА буде поширюватись на всі 27 секторів (сфер застосування технічних регламентів ЄС), перелічених в Угоді про асоціацію.

На даний момент переговорний процес щодо Угоди АСАА ще триває.

4) [Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом](#)

НОВІ ВИКЛИКИ ДЛЯ ЕКСПОРТЕРІВ

Економічні оператори

Однією з головних змін, запроваджених новим Регламентом № 2019/1020, є вимога про наявність на території ЄС відповідального «економічного оператора» - підприємства, що відповідатиме за якість та безпечність товару, що імпортується до ЄС.

Наявність такого «економічного оператора» є обов'язковою тільки при імпорті товарів, які підпадають під дію гармонізованого законодавства ЄС щодо ринкового нагляду (стаття 4(5) Регламенту 2019/1020). Зокрема, це стосується будівельної продукції, машин, іграшок, радіообладнання, пресового обладнання, електричного та електронного обладнання тощо.

З 16 липня 2021 року українські виробники, які постачають зазначену вище продукцію в ЄС, мають забезпечити наявність відповідального економічного оператора у ЄС. Враховуючи вихід Великої Британії з ЄС, у разі, якщо уповноважений представник українського експортера був створений там, то необхідно буде визначити нового економічного оператора у країні, яка є дійсним членом ЄС.

До економічних операторів можуть бути віднесені:

- виробники, засновані в ЄС;
- імпортери;
- уповноважені представники;
- постачальники фулфілмент-послуг.

Якщо економічним оператором визнано уповноваженого представника, то він повинен мати відповідний письмовий мандат. Уповноважений представник виконує завдання, зазначені в мандаті. За запитом він повинен надати органам ринкового нагляду копію мандата мовою ЄС, яка визначається органом нагляду за ринком. Уповноважений представник повинен мати відповідні кошти для виконання своїх завдань. Тобто, український виробник, який постачає свою продукцію в ЄС, має призначити уповноваженого представника, надавши йому відповідний мандат з визначенням завдань, покладених на нього.

Економічний оператор виконує наступні основні обов'язки (стаття 4(3) Регламенту 2019/1020):

- перевіряє правильність заповнення декларації про відповідність, декларації якісних характеристик та технічну документацію та зберігає їх для всіх товарів, для яких така документація вимагається;
- надає необхідну документацію органам ринкового нагляду в разі їхнього запиту;
- якщо в економічного оператора виникають підозри, що продукція може мати ризики для споживачів, то він зобов'язаний повідомити про це відповідні органи ринкового нагляду;
- контролює, що всі необхідні коригувальні дії щодо ризикової продукції вживаються негайно для усунення будь-якої невідповідності;
- на запит від відповідного органу влади надає цьому органу всю інформацію та документацію, необхідну для демонстрації відповідності продукту, мовою, яка може бути зрозуміла цьому органу;
- співпрацює з владою, виконуючи негайні коригуючі дії - від усунення невідповідності до відкликання або знищення товару - якщо продукція вважається невідповідною, і допомагає усунути або знизити ризики.

Назва та контактна інформація (включаючи поштову адресу) економічного оператора обов'язково повинні міститися принаймні на одному з об'єктів з наступного переліку :

- продукті;
- споживчій упаковці;
- транспортній упаковці;
- супровідних документах, в т.ч. декларації про відповідність.

Інформація про інтернет-адресу може бути вказана у доповненні до поштової адреси економічного оператора, але не взамін поштової адреси.

Інформація про економічного оператора повинна бути зазначена на продукції ви відповідному пакуванні вже під час декларування товару на митниці для вільного обігу, а отже нанесена на продукцію чи пакування ще до експорту з країни відправлення.

Якщо економічний оператор не може виконувати одне чи більше покладених на нього завдань через труднощі у співпраці з виробником продукції, то він повинен нагадати виробнику про його зобов'язання у відповідності з законодавством ЄС. Якщо налагодити співпрацю не вдається, то економічний оператор повинен повідомити, що:

- імпортер більше не може постачати продукцію на ринок ЄС;
- уповноважений представник – має припинити співпрацю з виробником;
- провайдер фулфілмент-послуг – більше не може постачати продукцію до кінцевого споживача.

У випадку не виконання обов'язків економічним оператором на нього можуть бути накладені санкції, які мають бути ефективними, пропорційними та профілактичними.

Посилені вимоги до онлайн-торгівлі

Зростання кількості нелегальної та небезпечної продукції з інтернет-магазинів зумовило низку проблем на ринку ЄС. Така інтернет-торгівля призводить до викривлення конкуренції не на користь традиційних виробників, які підпадають під суворий ринковий нагляд. Крім того, продукція, що продається через інтернет з третіх країн, може містити ризики для здоров'я громадян та довкілля і таким чином, потенційно наражати на небезпеку споживачів.

На даний момент для продажів формату B2C, між суб'єктом господарювання і приватною особою (на відміну від B2B – між суб'єктами господарювання), не існує жодного підприємства, яке б офіційно контролювало відповідність продукції законодавству ЄС. У такому разі приватні особи фактично є "імпортерами", відповідальними за дотримання вимог щодо відповідності. Очевидно, що вони не в змозі забезпечити, щоб товари, придбані через інтернет у постачальників за межами ЄС, відповідали вимогам ЄС щодо якості та безпечності товарів. Також у разі транскордонних продажів товарів приватним покупцям не існує жодних стимулів та штрафних санкцій, які застосовуються до підприємств.

Тому Регламент № 2019/1020 посилює вимоги до ринкового нагляду за інтернет-торгівлею. Товари, що продаються через інтернет або за допомогою інших способів дистанційної торгівлі, вважатимуться доступними на ринку

ЄС, якщо пропозиція їх купівлі орієнтована на кінцевих споживачів у ЄС (стаття 6 Регламенту № 2019/2010). Пропозиція про продаж вважається надісланою до кінцевих користувачів в ЄС, якщо відповідний суб'єкт економічної діяльності будь-яким чином здійснює свою діяльність в державі-члені ЄС.

Як зазначалося вище, Регламент № 2019/1020 про нагляд за ринком вимагає, щоб постачальники, що не входять до ЄС, мали представника (економічного оператора) в ЄС. Ця вимога матиме значний вплив на онлайн-торгівлю через сайти, представники яких розташовані за межами ЄС. Якщо продавці, що реалізують товари через такі сайти, не матимуть економічного оператора в ЄС, такі продавці не зможуть продавати свою продукцію до ЄС.

З огляду на специфіку інтернет-торгівлі перелік можливих економічних операторів був доповнений провайдером фулфілмент-послуг. До таких провайдерів можуть бути віднесені фізичні та юридичні особи, що надають щонайменше два види наступних послуг: складське зберігання, упаковка, обробка та відвантаження замовлень без зміни права власності на товар (стаття 3 Регламенту № 2019/2010).

Постачальники інформаційних послуг повинні співпрацювати з органами ринкового нагляду за їхнім запитом і в особливих випадках, щоб сприяти будь-яким діям, що вживаються для усунення або, якщо це неможливо, для пом'якшення ризиків, пов'язаних з продукцією, яка пропонується або пропонувалася для продажу через інтернет посередництвом їхніх сервісів.

Одним з найбільших нововведень Регламенту є створення ефективної системи санкцій у разі порушень в онлайн-торгівлі. Якщо існує серйозний ризик, органи ринкового нагляду мають право вимагати видалення інформації про відповідний товар з інтернету або зобов'язати економічного оператора чітко відобразити необхідні попередження про товар в інтернеті. Якщо такий запит не виконується, відповідний орган має повноваження вимагати від постачальників інформаційних послуг обмежити доступ до онлайн-інтерфейсу.

Посилення ринкового нагляду

Регламент № 2019/1020 передбачає, що держави-члени організують та здійснюватимуть нагляд за ринком шляхом визначення одного або кількох неупереджених та незалежних органів ринкового нагляду.

Регламент також вимагає, щоб всі держави-члени ЄС розробляли «всеохоплюючу національну стратегію ринкового нагляду» щонайменше кожні чотири роки. Перші такі стратегії повинні бути представлені до 16 липня 2022 року. Ці стратегії

повинні сприяти послідовному, всебічному та інтегрованому підходу до ринкового нагляду та до виконання законодавства ЄС щодо гармонізації в кожній країні-члені ЄС. Стратегії мають враховувати всі сектори, на які поширюється законодавство ЄС щодо гармонізації, та всі стадії ланцюга поставок, включаючи імпорт та цифрову торгівлю.

Національні органи ринкового нагляду отримають посилені повноваження для забезпечення ефективного нагляду за ринком продукції, що підпадає під гармонізоване законодавство ЄС.

Повноваження органів ринкового нагляду включають наступне:

- право вимагати від економічних операторів надання відповідних документів, технічних специфікацій, даних або інформації про відповідність і технічні аспекти продукту, включаючи доступ до вбудованого програмного забезпечення в тому обсязі, в якому такий доступ необхідний для оцінки відповідності продукту вимогам чинного гармонізованого законодавства, в будь-якій формі або форматі і незалежно від носія або місця зберігання таких документів, технічних специфікацій, даних або інформації, а також для отримання оригіналів документів або їхніх копій;
- право вимагати від економічних операторів надання відповідної інформації щодо ланцюга постачання, деталей розподільної мережі, кількості продуктів на ринку і щодо інших моделей продуктів, які мають ті ж технічні характеристики, що й розглянутий продукт, у разі, якщо це актуально для дотримання відповідних вимог гармонізованого законодавства ЄС;
- право вимагати від економічних операторів надання відповідної інформації, необхідної для встановлення права власності на веб-сайти, якщо дана інформація має відношення до предмету розслідування;
- право проводити інспекції на місці і фізичний контроль продукції без попереднього повідомлення;
- право входити в будь-які приміщення, територію або транспортні засоби, які даний економічний оператор використовує для цілей, пов'язаних з торгівлею, бізнесом, чи професійними обов'язками економічного оператора, з метою виявлення недотримання законодавства і отримання доказів;
- право починати розслідування за власною ініціативою з метою виявлення невідповідностей та їхнього припинення;
- повноваження вимагати від економічних операторів прийняття відповідних заходів для припинення випадку недотримання законодавства або усунення ризику;

- право вживати відповідних заходів, якщо суб'єкт економічної діяльності не може зробити відповідні коригувальні дії, або коли недотримання вимог або ризик зберігається, включаючи право забороняти або обмежувати випуск продукту на ринок або віддавати наказ про те, щоб продукт був відкликаний або вилучений;
- право накладати штрафи відповідно до статті 41 Регламенту;
- право отримувати зразки продукції, в тому числі здійснювати контрольовану закупку, для перевірки цих зразків з метою виявлення невідповідностей та отримання доказів таких невідповідностей;
- право за умови, якщо немає інших ефективних засобів для усунення серйозного ризику:
 - (i) вимагати видалення контенту, що належить до пов'язаних з ризиком продуктів, з онлайн-інтерфейсу або вимагати явного відображення попередження для кінцевих користувачів, якщо вони можуть мати доступ до онлайн-інтерфейсу;
 - (ii) якщо запит не був виконаний, вимагати від постачальників інформаційних послуг обмежити доступ до онлайн-інтерфейсу, в тому числі шляхом звернення до відповідної третьої сторони з проханням про застосування таких заходів.

У разі, якщо продукцію визнали невідповідною (небезпечною) в одній країні-члені ЄС, це матиме такі ж наслідки і в інших країнах ЄС.

Якщо орган ринкового нагляду вважає, що товар може вплинути на здоров'я чи безпеку користувачів або не відповідає гармонізованому законодавству ЄС, він може вимагати від економічного оператора вжиття відповідних та пропорційних коригувальних заходів.

Коригувальні заходи, які повинен здійснити економічний оператор, можуть включати, зокрема:

- (а) приведення продукту у відповідність, в тому числі шляхом усунення формальної невідповідності, як це визначено чинним гармонізованим законодавством ЄС, або шляхом забезпечення того, що продукт більше не несе ризику;
- (б) запобігання появи продукту на ринку;

- (в) негайне вилучення або відкликання продукту і попередження громадськості про існуючий ризик;
- (г) знищення продукту або виведення його з ладу іншим чином з метою унеможливлення його застосування;
- (д) прикріплення до продукту відповідних, чітко сформульованих, легко зрозумілих попереджень про ризики, які він може нести, мовою чи мовами, визначеними державою-членом, в якій продукт представлений на ринку;
- (е) встановлення попередніх умов для випуску відповідного продукту на ринок;
- (є) негайне і належне попередження кінцевих користувачів, що піддаються ризику, в тому числі шляхом публікації спеціальних попереджень мовою чи мовами, визначеними державою-членом ЄС, в якій продукт доступний на ринку.

Коригувальні дії, зазначені в пунктах (д), (е) та (є), можуть знадобитися тільки в тих випадках, коли продукт може становити ризик тільки за певних умов або тільки для певних кінцевих користувачів.

Якщо суб'єкт економічної діяльності не робить необхідних коригувальних дій або якщо недотримання вимог законодавства або ризику зберігаються, органи нагляду за ринком повинні гарантувати, що продукт буде вилучено або відкликано, або що доступність продукту на ринку буде заборонена або обмежена, і що громадськість, Комісія та інші держави-члени будуть поінформовані відповідним чином.

Регламент передбачає створення загальноєвропейських випробувальних центрів/лабораторій для забезпечення надійності випробувань з метою нагляду за ринком по всьому ЄС. Дані лабораторії та випробувальні центри будуть фінансуватися за кошти Єврокомісії. Це дозволить забезпечити уніфікацію якості випробувань та тестів у всіх країнах ЄС та досягти єдиного високого рівня ринкового нагляду.

Посилення повноважень органів ринкового нагляду в ЄС – це привід для існуючих українських експортерів переглянути свою документацію, технологічні процеси та характеристики продукції на предмет відповідності діючим в ЄС технологічним вимогам. Такі дії дозволять українським експортерам підготуватися до посиленних заходів контролю та пройти через них з найменшими ризиками.

Регламент № 2019/1020 містить механізм спрощеного проходження процедур ринкового нагляду для експортерів. Він передбачає, що Єврокомісія може затвердити конкретну систему попереднього контролю продукції, що здійснюється третіми країнами безпосередньо перед її експортом до ЄС, щоб підтвердити, що ця продукція відповідає вимогам гармонізованого законодавства ЄС. Схвалення може бути надано стосовно одного або декількох продуктів, щодо однієї або декількох категорій продуктів, щодо певних товарів або категорій продуктів, вироблених певними виробниками одного чи більше товарів (стаття 35(3) Регламенту № 2019/1020).

Тобто експортери зможуть здійснити всі процедури ринкового нагляду, передбачені гармонізованим законодавством ЄС, ще до того, як товар залишить країну експорту. Однак щоб скористатися такою можливістю, уряд повинен здійснити необхідні кроки для того, щоб Єврокомісія затвердила вітчизняну систему попереднього контролю.

Контроль на кордоні

Органи влади на кордоні мають обов'язком контролювати продукцію, що ввозиться на територію ЄС. Цей контроль здійснюється на підставі аналізу ризиків. Якщо контролюючі органи проводять огляд товарів, то вони в тому числі перевіряють наявність інформації про економічного оператора на продукції, товарній упаковці та транспортній упаковці. Якщо відповідна інформація не міститься, то продукція визнається невідповідною, не залежно від того чи виконуються інші вимоги¹. Випуск такої продукції у вільний обіг буде зупинено і повідомлено про порушення органи ринкового нагляду.

Регламент № 2019/1020 підтверджує використання ризик-орієнтованого підходу під час здійснення контролю за випуском товарів на ринок, одночасно вводячи нові елементи контролю для митних органів. Відтепер органи ринкового нагляду надають митним органам інформацію про категорії товарів та суб'єктів господарювання, які мають вищі ризики недотримання законодавства. Також Єврокомісія має право визначати заходи, що встановлюють процедури та методи перевірки на основі загального аналізу ризиків на рівні ЄС.

Українські економічні оператори, що постачають продукцію на ринок ЄС, мають бути готові співпрацювати з митними органами і органами ринкового нагляду держав-членів ЄС.

¹) Guidelines for economic operators and market surveillance authorities on the practical implementation of Article 4 of Regulation (EU) 2019/1020 on market surveillance and compliance of products. - Режим доступу: <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/44908>

Митні органи/органи ринкового нагляду повинні призупинити випуск продукту у вільний обіг, якщо в ході контролю встановлено, що:

- (а) до продукту не додана документація, визначена як необхідна згідно з відповідним законодавством ЄС, або є обґрунтовані сумніви в автентичності, точності або повноті такої документації;
- (б) продукт не має маркування відповідно до законодавства ЄС;
- (в) продукт має маркування СЕ або інше маркування, необхідне згідно з відповідним законодавством ЄС, яке було нанесено хибним способом або таким, що вводить в оману;
- (г) ім'я, зареєстрована торгова назва або зареєстрований товарний знак, контактні дані, включаючи поштову адресу економічного оператора, завдання якого щодо продукту регулюються відповідним гармонізованим законодавством ЄС, не вказані або не дозволяють ідентифікувати продукт або економічного оператора; або
- (д) з якоїсь іншої причини, коли є підстави вважати, що продукт не відповідає відповідному законодавству ЄС, або що він становить серйозний ризик для здоров'я, безпеки, навколишнього середовища чи будь-яких інших громадських інтересів, зазначених вище.

Митні органи повинні негайно повідомити органи ринкового нагляду про призупинення оформлення товарів. Якщо митні органи приймають рішення про призупинення випуску товарів у вільний обіг (наприклад, через відсутність на пакуванні інформації про відповідальну особу в ЄС), органи ринкового нагляду матимуть чотири дні для продовження призупинення. В іншому разі товар випускається у вільний обіг.

При цьому сам по собі факт завершення митного оформлення товару та його випуск у вільний обіг не вважається доказом відповідності законодавству ЄС.

Якщо органи ринкового нагляду дійдуть до висновку, що продукт становить серйозний ризик, вони повинні вжити заходів, щоб заборонити розміщення продукту на ринку, і вимагати від митних органів не випускати його у вільний обіг. Вони також повинні вимагати від цих органів

включити наступне повідомлення в систему обробки митних даних і в разі потреби – у комерційний рахунок-фактуру, який супроводжує продукт, чи у будь-який інший відповідний супровідний документ: «Небезпечний продукт - випуск у вільний обіг не дозволено - Регламент № (ЄС) 2019/1020». Органи ринкового нагляду повинні негайно ввести цю інформацію в систему інформації та комунікації, зазначену в статті 34 Регламенту.

Митні органи або органи ринкового нагляду можуть знищити продукт, який представляє ризик для здоров'я і безпеки кінцевих користувачів, якщо відповідний орган вважає, що це необхідно і пропорційно рівню ризику, який становить цей продукт. Вартість такого знищення несе фізична або юридична особа, що декларує товар для вільного обігу.

Єврокомісія взяла на себе зобов'язання розробити електронний інтерфейс для обміну інформацією між національними митними органами та системою інформаційного й комунікаційного обміну з ринкового нагляду (стаття 24(7) Регламенту № 2019/1020). Ця система повинна бути готова протягом чотирьох років з моменту затвердження Регламенту № 2019/1020 (Регламент було затверджено в червні 2019 року). Спільна інформаційна система дозволить національним митним органам отримувати в режимі онлайн інформацію про порушення норм ринкового нагляду, виявлені в будь-якій країні ЄС.

Отже, ризик-орієнтований підхід до виявлення порушень на кордоні стане більш якісним. При цьому експортери повинні розуміти, що інформація про порушення, виявлена митними органами однієї країни ЄС, автоматично стане відомою митним органам усіх інших країн-членів ЄС.

ВИСНОВКИ

Від 16 липня 2021 року в ЄС почне діяти новий Регламент (ЄС) № 2019/1020 – про нагляд за ринком і відповідність продукції. Регламент спрямований на поліпшення роботи принципу вільного переміщення товарів шляхом посилення нагляду за ринком товарів, що підпадають під дію законодавства ЄС. Він встановлює правила і процедури для економічних операторів та систему їхньої взаємодії з наглядовими органами.

Впровадження Регламенту № 2019/1020 може призвести до посилення вимог, а також зростання активності органів ринкового нагляду, особливо щодо нових видів продукції, що імпортується до ЄС, та нових економічних операторів. Тому новим експортерам необхідно серйозно поставитись до виконання вимог технічних регламентів ЄС.

Принциповою зміною є обов'язкова наявність в ЄС економічного оператора, який зможе співпрацювати з органами ринкового нагляду щодо продукції, яка постачається до ЄС. Ця вимога є особливо важливою для тих експортерів, які здійснюють експорт товарів через інтернет-торгівлю і не мають на даний момент свого представника у країнах ЄС. Розширення переліку можливих економічних операторів шляхом додавання до нього провайдера фулфілмент-послуг має на меті спростити таким експортерам пошук представника в ЄС.

Новий Регламент спрямований на підвищення якості ринкового нагляду та його уніфікацію у всіх країнах-членах ЄС. Зокрема, на це спрямовані заходи із:

- створення єдиної всеохоплюючої мережі відповідності продукції вимогам гармонізованого законодавства як платформи для структурованої координації і співпраці між контролюючими і наглядовими органами держав-членів ЄС, оптимізації практики нагляду за ринком і підвищення його ефективності;
- запровадження національних стратегій ринкового нагляду;
- створення мережі випробувальних центрів, які будуть фінансуватися Єврокомісією;
- створення інформаційного інтерфейсу для обміну інформацією між інформаційними системами митних органів та органів ринкового нагляду у всіх країнах ЄС;
- створення адміністративних координаційних груп для розроблення уніфікованих методів контролю і нагляду за безпечністю продукції, що підпадає під дію гармонізованого законодавства.

Ці заходи приведуть до поступового посилення контролю за дотриманням законодавства у сфері ринкового нагляду.

Новий Регламент також містить можливість спрощеного проходження контролю за дотриманням законодавства з ринкового нагляду. Єврокомісія може затвердити систему попереднього контролю для окремих товарів, що дозволить іноземним експортерам пройти всі необхідні процедури ще до безпосереднього експорту товарів до ЄС. Однак така процедура для українських експортерів повинна бути ще спеціально затверджена.

Українські експортери також зможуть розраховувати на певне спрощення в разі підписання Угоди про оцінку відповідності та прийнятність промислових товарів між Україною та ЄС.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Українським експортерам необхідно перевірити, чи вони мають економічного оператора в ЄС, який представлятиме їхні інтереси в разі потреби співпраці з органами ринкового нагляду у ЄС. Якщо такого представника немає або він з Великої Британії, то потрібно знайти та налагодити співпрацю з економічним оператором.
2. Якщо українське підприємство здійснює продаж товарів для споживачів в ЄС через інтернет, то воно також повинно подбати про наявність економічного оператора в ЄС.
3. Оскільки новий Регламент спрямований на посилення ринкового нагляду в ЄС, то українські експортери мають використати цей час на те, щоб привести свою документацію, технологічні процеси та якісні характеристики продукції у відповідність до законодавства ЄС. А також їм необхідно підготуватись до посилення контролю з боку європейських контролюючих органів.
4. Зазначити на продукції, пакуванні, транспортному пакуванні чи супровідних документах дані про економічного оператора в ЄС, а також його поштову адресу. Переконайтесь, що зазначена інформація є правильна та достовірна. Якщо така інформація не буде наявна, то митні органи не випустять товар у вільний обіг як невідповідну продукцію. Якщо органи ринкового нагляду встановлять недостовірність інформації про економічного оператора, зазначеній на продукції чи пакуванні, така продукція також буде визнана невідповідною.
5. Вбачається доцільним, щоб галузеві асоціації українських виробників, які вже експортують або мають намір експортувати до ЄС свою продукцію, що підпадає під дію гармонізованого законодавства (див. Додаток до даного звіту), в тому числі Регламенту № 2019/1020, проявили ініціативу щодо організації спільно з українськими органами ринкового нагляду і можливим залученням європейських фахівців серії навчальних вебінарів, які б допомогли вітчизняним експортерам, зокрема представникам малого і середнього бізнесу, належним чином підготуватися до виконання посилених вимог зазначеного Регламенту.
6. Корисним може бути звернення і активна участь галузевих асоціацій, які представляють інтереси українських виробників-експортерів промислової продукції, до Кабінету Міністрів України та Координаційної ради з питань ринкового нагляду при Міністерстві розвитку економіки, торгівлі і сільського господарства України щодо доцільності розроблення національної стратегії ринкового нагляду та плану її реалізації на основі європейського досвіду.

Перелік актів гармонізованого законодавства Європейського Союзу з вимогами до продукції, яка підпадає під дію Регламенту (ЄС) 2019/1020

1. Директива Ради № 69/493/ЄЕС від 15 грудня 1969 року про зближення законів держав-членів, що стосуються кришталю (OJ L 326, 29.12.1969, с. 36);
2. Директива Ради № 70/157/ЄЕС від 6 лютого 1970 року про зближення законів держав-членів, що стосуються допустимого рівня звуку і вихлопної системи автотранспортних засобів (OJ L 42, 23.2.1970, с. 16);
3. Директива Ради № 75/107/ЄЕС від 19 грудня 1974 року про зближення законів держав-членів, що стосуються пляшок, що використовуються як мірні ємності (OJ L 42, 15.2.1975, с. 14);
4. Директива Ради № 75/324/ЄЕС від 20 травня 1975 про зближення законів держав-членів, що стосуються аерозольних розпилювачів (OJ L 147, 9.6.1975, с. 40);
5. Директива Ради № 76/211/ЄЕС від 20 січня 1976 року про зближення законів держав-членів, що стосуються приготування за вагою або за об'ємом деяких попередньо розфасованих продуктів (OJ L 46, 21.2.1976, р. 1);
6. Директива Ради № 80/181/ЄЕС від 20 грудня 1979 року про зближення законів держав-членів, що стосуються одиниць вимірювання, і про скасування Директиви 71/354/ЄЕС (OJ L 39, 15.2.1980, с. 40);
7. Директива Ради № 92/42/ЄЕС від 21 травня 1992 року про вимоги до ефективності для нових водогрійних котлів, що працюють на рідкому чи газоподібному паливі (OJ L 167, 22.6.1992, с. 17);
8. Директива № 94/11/ЄС Європейського парламенту і Ради від 23 березня 1994 року про зближення законів, постанов та адміністративних положень держав-членів, що стосуються маркування матеріалів, що використовуються в основних компонентах взуття для продажу споживачам (OJ L 100, 19.4.1994, с. 37);
9. Директива Європейського парламенту та Ради № 94/62/ЄС від 20 грудня 1994 року про упаковку та відходи упаковки (OJ L 365, 31.12.1994, с. 10);
10. Директива № 98/70/ЄС Європейського парламенту і Ради від 13 жовтня 1998 року про якість бензину та дизельного палива, що вносить поправки до Директиви Ради 93/12/ЄЕС (OJ L 350, 28.12.1998, с. 58);
11. Директива № 98/79/ЄС Європейського парламенту і Ради від 27 жовтня 1998 року щодо медичних пристроїв для діагностики in vitro (OJ L 331, 7.12.1998, с. 1);
12. Директива № 2000/14/ЄС Європейського парламенту і Ради від 8 травня 2000 року про зближення законів держав-членів, щодо шумових викидів у довкілля обладнанням, що застосовується ззовні приміщення (OJ L 162, 3.7.2000, п. 1);

13. Директива № 2000/53/ЄС Європейського парламенту і Ради від 18 вересня 2000 року про транспортні засоби, термін експлуатації яких завершився (OJ L 269, 21.10.2000, с. 34);
14. Регламент (ЄС) № 2003/2003 Європейського парламенту і Ради від 13 жовтня 2003 року, що стосується добрив (OJ L 304, 21.11.2003, с. 1);
15. Регламент (ЄС) № 648/2004 Європейського парламенту та Ради від 31 березня 2004 року про миючі засоби (OJ L 104, 8.4.2004, с. 1);
16. Регламент (ЄС) № 850/2004 Європейського парламенту та Ради від 29 квітня 2004 року про стійкі органічні забруднювачі, що змінює Директиву 79/117/ЄЕС (OJ L 158, 30.4.2004, с. 7);
17. Директива № 2004/42/ЄС Європейського парламенту і Ради від 21 квітня 2004 року про обмеження викидів летких органічних сполук через використання органічних розчинників в деяких лакофарбових матеріалах і продуктах для ремонту транспортних засобів, а також поправки до Директиви 1999/13/ЄС (OJ L 143, 30.4.2004, с. 87);
18. Директива № 2005/64/ЄС Європейського парламенту і Ради від 26 жовтня 2005 року про затвердження типу автомобілів щодо їх повторного використання, утилізації та відновлення, а також поправки до Директиви Ради 70/156/ЄЕС (OJ L 310, 25.11.2005, с. 10);
19. Директива № 2006/42/ЄС Європейського парламенту і Ради від 17 травня 2006 року щодо машин і механізмів, що вносить поправки до Директиви 95/16/ЄС (OJ L 157, 9.6.2006, с. 24);
20. Директива № 2006/40/ЄС Європейського парламенту і Ради від 17 травня 2006 року, що стосується викидів з систем кондиціонування повітря в автотранспортних засобах, і вносить поправки до Директиви Ради 70/156/ЄЕС (OJ L 161, 14.6.2006, с.12);
21. Директива № 2006/66/ЄС Європейського парламенту і Ради від 6 вересня 2006 року про батареї, акумулятори та відходи від них, що скасовує Директиву 91/157/ЄЕС (OJ L 266, 26.9.2006, с. 1);
22. Регламент (ЄС) № 907/2006 Європейського парламенту і Ради від 18 грудня 2006 року про реєстрацію, оцінку, дозвіл і обмеження використання хімічних речовин (REACH), що засновує Європейське хімічне агентство, змінює Директиву 1999/45/ЄС і скасовує Регламент Ради (ЄЕС) 793/93 і Регламент Комісії (ЄС) 1488/94, а також Директиву Ради 76/769/ЄЕС і Директиви Комісії 91/155/ЄЕС, 93/67/ЄЕС, 93/105/ЄС і 2000/21/ЄС (OJ L 396, 30.12.2006, с. 1);
23. Регламент (ЄС) № 715/2007 Європейського парламенту та Ради від 20 червня 2007 року про затвердження типу автотранспортних засобів щодо викидів легких пасажирських і комерційних автомобілів (Євро 5 і Євро 6) та про доступ до ремонту транспортних засобів і інформації щодо обслуговування (OJ L 171, 29.6.2007, с. 1);
24. Директива № 2007/45/ЄС Європейського парламенту і Ради від 5 вересня 2007 року щодо встановлення правил про номінальні кількості для запакованих продуктів, що скасовує Директиви Ради 75/106/ЄЕС і 80/232/ЄЕС і змінює Директиву Ради 76/211/ЄЕС (OJ L 247, 21.9.2007, с. 17);

25. Регламент (ЄС) № 1272/2008 Європейського парламенту і Ради від 16 грудня 2008 року про класифікацію, маркування та пакування речовин і сумішей, що змінює і скасовує Директиви 67/548/ЄЕС і 1999/45/ЄС, і змінює Регламент (ЄС) 1907/2006 (OJ L 353, 31.12.2008, с. 1);
26. Регламент (ЄС) № 78/2009 Європейського парламенту та Ради 14 січня 2009 року про затвердження типу автотранспортних засобів щодо захисту пішоходів та інших уразливих учасників дорожнього руху, що вносить поправки до Директиви 2007/46/ЄС та скасовує Директиви 2003/102/ЄС і 2005/66/ЄС (OJ L 35, 4.2.2009, с. 1);
27. Регламент (ЄС) № 79/2009 Європейського парламенту та Ради 14 січня 2009 року про затвердження типу транспортних засобів, що працюють на водні, що вносить поправки до Директиви 2007/46/ЄС (OJ L 35, 4.2.2009, с. 32);
28. Директива № 2009/34/ЄС Європейського парламенту і Ради від 23 квітня 2009 року стосовно загальних положень як для засобів вимірювань, так і для методів метрологічного контролю (OJ L 106, 28.4.2009, с. 7);
29. Директива № 2009/48/ЄС Європейського парламенту і Ради від 18 червня 2009 року про безпечність іграшок (OJ L 170, 30.6.2009, с. 1);
30. Регламент (ЄС) № 595/2009 Європейського парламенту та Ради від 18 червня 2009 року про затвердження типу автомобілів та двигунів щодо викидів від важких транспортних засобів (Євро 6) і про доступ до інформації про ремонт і технічне обслуговування транспортних засобів та внесення поправок до Регламенту (ЄС) 715/2007 та Директиви 2007/46/ЄС і скасування Директив 80/1269/ЄЕС, 2005/55/ЄС і 2005/78/ЄС (OJ L 188, 18.7.2009, с. 1);
31. Регламент (ЄС) № 661/2009 Європейського парламенту та Ради від 13 липня 2009 року про вимоги до офіційного затвердження типу для загальної безпеки автотранспортних засобів, їхніх причепів і систем, компонентів та окремих технічних вузлів, призначених для них (OJ L 200, 31.7.2009, п. 1);
32. Директива № 2009/125/ЄС Європейського парламенту і Ради від 21 жовтня 2009 року щодо визначення основи для встановлення вимог екодизайну для продуктів, пов'язаних з енергетикою (OJ L 285, 31.10.2009, с. 10);
33. Регламент (ЄС) № 1005/2009 Європейського парламенту і Ради від 16 вересня 2009 року про речовини, що руйнують озоновий шар (OJ L 286, 31.10.2009, с. 1);
34. Регламент (ЄС) № 1222/2009 Європейського парламенту і Ради від 25 листопада 2009 року про маркування шин щодо паливної ефективності та інших важливих параметрів (OJ L 342, 22.12.2009, с. 46);
35. Регламент (ЄС) № 1223/2009 Європейського парламенту і Ради від 30 листопада 2009 року про косметичні продукти (OJ L 342, 22.12.2009, с. 59);
36. Регламент (ЄС) № 66/2010 Європейського парламенту та Ради від 25 листопада 2009 року про екомаркування ЄС (OJ L 27, 30.1.2010, с. 1);
37. Директива № 2010/35/ЄС Європейського парламенту та Ради від 16 червня 2010 року про пересувне обладнання, що працює під тиском, що скасовує Директиви Ради 76/767/ЄЕС, 84/525/ЄЕС, 84/526/ЄЕС, 84/527/ЄЕС і 1999/36/ЄС (OJ L 165, 30.6.2010, с. 1);

38. Регламент (ЄС) № 305/2011 Європейського парламенту та Ради від 9 березня 2011 року щодо встановлення гармонізованих умов для збуту будівельної продукції, що скасовує Директиву Ради 89/106/ЄЕС (OJ L 88, 4.4.2011, с. 5);
39. Директива № 2011/65/ЄС Європейського парламенту і Ради від 8 червня 2011 року про обмеження використання деяких небезпечних речовин в електричному та електронному обладнанні (OJ L 174, 1.7.2011, с. 88);
40. Регламент (ЄС) № 1007/2011 Європейського парламенту і Ради від 27 вересня 2011 року про найменування текстильних волокон і відповідного маркування і маркування складу волокон текстильних виробів, що скасовує Директиву Ради 73/44/ЄЕС і Директиви 96/73/ЄС і 2008/121/ЄС Європейського парламенту і Ради (OJ L 272, 18.10.2011, с. 1);
41. Регламент (ЄС) № 528/2012 Європейського парламенту та Ради 22 травня 2012 року про випуск на ринок і використання біоцидних продуктів (OJ L 167, 27.6.2012, с. 1);
42. Директива № 2012/19/EU Європейського парламенту і Ради 4 липня 2012 року про відходи електричного та електронного обладнання (WEEE) (OJ L 197, 24.7.2012, с. 38);
43. Регламент (ЄС) № 167/2013 Європейського парламенту та Ради від 5 лютого 2013 року про затвердження і нагляд за ринком сільськогосподарських і лісових транспортних засобів (OJ L 60, 2.3.2013, с. 1);
44. Регламент (ЄС) № 168/2013 Європейського парламенту та Ради від 15 січня 2013 року про затвердження і нагляд за ринком дво- або триколісних транспортних засобів і квадроциклів (OJ L 60, 2.3.2013, с. 52);
45. Директива № 2013/29/ЄС Європейського парламенту і Ради від 12 червня 2013 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються розміщення на ринку піротехнічних виробів (OJ L 178, 28.6.2013, с. 27);
46. Директива № 2013/53/ЄС Європейського парламенту і Ради від 20 листопада 2013 року про прогулянкові судна і гідроцикли, що скасовує Директиву 94/25/ЄС (OJ L 354, 28.12.2013, с. 90);
47. Директива № 2014/28/ЄС Європейського парламенту і Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються розміщення на ринку вибухових речовин цивільного призначення та нагляду за ними (OJ L 96, 29.3. 2014 року, с.1);
48. Директива № 2014/29/ЄС Європейського парламенту і Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються випуску на ринок простих посудин під тиском (OJ L 96, 29.3.2014, с. 45);
49. Директива № 2014/30/ЄС Європейського парламенту і Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються електромагнітної сумісності (OJ L 96, 29.3.2014, с. 79);
50. Директива № 2014/31/ЄС Європейського парламенту і Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються випуску на ринок неавтоматичних зважувальних пристроїв (OJ L 96, 29.3.2014, с. 107);

51. Директива № 2014/32/ЄС Європейського парламенту і Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються розміщення на ринку засобів вимірювальної техніки (OJ L 96, 29.3.2014, с. 149);
52. Директива № 2014/33/ЄС Європейського парламенту і Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються ліфтів і компонентів безпеки для ліфтів (OJ L 96, 29.3.2014, с. 251);
53. Директива № 2014/34/ЄС Європейського парламенту і Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються обладнання та захисних систем, призначених для використання в потенційно вибухонебезпечних середовищах (OJ L 96, 29.3.2014, с. 309);
54. Директива № 2014/35/ЄС Європейського парламенту і Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються випуску на ринок електричного обладнання, призначеного для використання в певних межах напруги (OJ L 96, 29.3.2014, с. 357);
55. Директива № 2014/40/ЄС Європейського парламенту та Ради від 3 квітня 2014 року про зближення законів, постанов та адміністративних положень держав-членів, що стосуються виробництва, обігу та продажу тютюну і супутніх товарів, і скасування Директиви 2001/37/ЄС (OJ L 127, 29.4.2014, с. 1);
56. Директива № 2014/53/ЄС Європейського парламенту і Ради від 16 квітня 2014 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються випуску на ринок радіообладнання і скасування Директиви 1999/5/ЄС (OJ L 153, 22.05.2014, с. 62);
57. Директива № 2014/68/EU Європейського парламенту і Ради від 15 травня 2014 року про гармонізацію законів держав-членів, що стосуються випуску на ринок обладнання, що працює під тиском (OJ L 189, 27.6.2014, с. 164);
58. Директива № 2014/90/ЄС Європейського парламенту та Ради від 23 липня 2014 року щодо морського обладнання, яка скасовує Директиву Ради 96/98/ЄС (OJ L 257, 28.8.2014, с. 146);
59. Регламент (ЄС) № 517/2014 Європейського парламенту та Ради від 16 квітня 2014 року щодо фторованих парникових газів, що скасовує Регламент (ЄС) 842/2006 (OJ L 150, 20.5.2014, с. 195);
60. Регламент (ЄС) № 540/2014 Європейського парламенту та Ради від 16 квітня 2014 року про рівні шуму автотранспортних засобів і замінні системи глушника, що вносить поправки до Директиви 2007/46/ЄС і скасовує Директиву 70/157/ЄЕС (OJ L 158, 27.5.2014, с. 131);
61. Постанова (ЄС) № 2016/424 Європейського парламенту і Ради від 9 березня 2016 року про встановлення канатних доріг, що скасовує Директиву 2000/9/ЄС (OJ L 81, 31.3.2016, с. 1);
62. Регламент (ЄС) № 2016/425 Європейського парламенту і Ради від 9 березня 2016 року про засоби індивідуального захисту, що скасовує Директиву Ради 89/686/ЄЕС (OJ L 81, 31.3.2016, с. 51);

63. Регламент (ЄС) № 2016/426 Європейського парламенту і Ради від 9 березня 2016 року про пристрої, що працюють на газоподібному паливі, що скасовує Директиву 2009/142/ЄС (OJ L 81, 31.3.2016, с. 99);
64. Регламент (ЄС) № 2016/1628 Європейського парламенту і Ради від 14 вересня 2016 року про вимоги, що стосуються граничних значень викидів газоподібних та твердих частинок, і затвердження типу двигунів внутрішнього згоряння для позашляхової мобільної техніки, що вносить поправки до Регламенту (ЄС) 1024/2012 і (ЄС) 167/2013, а також про зміну та скасування Директиви 97/68/ЄС (OJ L 252, 16.9.2016, с. 53);
65. Регламент (ЄС) № 2017/745 Європейського парламенту і Ради від 5 квітня 2017 року про медичні вироби, що вносить поправки до Директиви 2001/83/ЄС, Регламент (ЄС) 178/2002 та Регламент (ЄС) 1223/2009 і скасовує Директиви Ради 90/385/ЄЕС і 93/42/ЄЕС (OJ L 117, 5.5.2017, с. 1);
66. Регламент (ЄС) № 2017/746 Європейського парламенту і Ради від 5 квітня 2017 року про медичні вироби для діагностики in vitro, що скасовує Директиву 98/79/ЄС і Рішення Комісії 2010/227/ЄС (OJ L 117, 5.5.2017, с. 176);
67. Регламент (ЄС) № 2017/852 Європейського парламенту і Ради від 17 травня 2017 року щодо ртуті, що скасовує Регламент (ЄС) 1102/2008 (OJ L 137, 24.5.2017, с. 1);
68. Регламент (ЄС) № 2017/1369 Європейського парламенту і Ради від 4 липня 2017 року щодо встановлення основ для енергетичного маркування та скасування Директиви 2010/30/ЄС (OJ L 198, 28.7.2017, с. 1);
69. Регламент (ЄС) № 2018/858 Європейського парламенту і Ради від 30 травня 2018 року про схвалення і нагляд за ринком автотранспортних засобів та їхніх причепів, а також систем, компонентів та окремих технічних пристроїв, призначених для таких транспортних засобів, що вносить поправки до Правил (ЄС) 715/2007 та (ЄС) 595/2009 та скасовує Директиву 2007/46/ЄС (OJ L 151, 14.6.2018, с. 1);
70. Регламент (ЄС) № 2018/1139 Європейського парламенту і Ради від 4 липня 2018 року про загальні правила в галузі цивільної авіації та створення Агентства з безпеки польотів Європейського союзу, а також про внесення поправок до Регламенту (ЄС) 2111/2005, (ЄС) 1008/2008, (ЄС) 996/2010, (ЄС) 376/2014 та Директиви 2014/30/ЄС та 2014/53/ЄС Європейського парламенту та Ради, що скасовує Регламенти (ЄС) 552/2004 і (ЄС) 216/2008 Європейського парламенту і Регламенту Ради та Ради (ЄЕС) 3922/91 (OJ L 212, 22.8.2018, с. 1), що стосується дизайну, виробництва і розміщення на ринку літаків, зазначених в пунктах (а) і (b) статті 2 (1), щодо безпілотних літальних апаратів та їхніх двигунів, пропелерів, частин і устаткування для дистанційного керування ними.

ІНШІ НАШІ ДОСЛІДЖЕННЯ

[Україна та Угода про асоціацію: моніторинг виконання 2014–2019](#)

[Співпраця між ЄС та Україною: як зробити Угоду про асоціацію більш дієвою](#)

[Інтеграція України у Єдиний цифровий ринок ЄС: потенційні економічні переваги](#)

Український центр європейської політики (УЦЄП) – це незалежний аналітичний центр аналізу та вироблення політики, який був заснований у 2015 році.

Наша місія – сприяти проведенню реформ в Україні задля сталого економічного зростання та побудови відкритого суспільства в партнерстві з інституціями на всіх рівнях.

Пріоритетні напрями діяльності:

- підготовка та розповсюдження експертно-аналітичних матеріалів для сприяння євроінтеграційним реформам в Україні;
- популяризація європейських цінностей в українському суспільстві;
- інформування суспільства про можливості і переваги тісної співпраці з ЄС;
- сприяння посиленій економічній, політичній та торгівельній співпраці України з Європейським Союзом;
- інформування міжнародної спільноти про виклики і досягнення в здійсненні Україною реформ, передбачених Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

